

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

Издаје сваки дан у 6 ч. пре подне

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Адреса за телеграме:
СТРАЖА — БЕОГРАД

Претплата за Србију на пошти:

на годину	дин. 12—
шест месеци	6—
три месеца	3—
један месец	1—

Претплата за иностранство на пошти:

на годину	дин. 30—
шест месеци	15—
три месеца	7-50

Стан редакције и администрације
Космајска ул. бр. 22.

Огласи се дају у администрацији
— Цена утврђена —

Неплаћена се писма не примају
Рукописи се не враћају.

Писма, рукописе, новац и све остало
што се односи на лист, слаће вла-
даришту листа.

Аустрија и Србија

Један латиничан поглед у прошлост, како су Срби Аустрију задужили, а како је она Србима вратила.

1. Аустрија је успела, да за шест векова сједини двадесет различитих народности и одржи их под својим господарством: „ратовима али никад срећним, преварама вазда успешним и женидбама са великим рачуном“.

За Аустрију и Хабсбуршку Династију небројено је српских живота угашено и потоком српске крви приливено.

Када Турци на крају крајева успеше да слома вековни циновски отпор Срба на десним обалама Саве и Дунава, они напалоше с оне стране ових река на јак бедем српски. Србима је понова било суђено да пролеву ју крв у борби са старим душманином, она први беху изложени турским упадајима. Наста ви се очајна борба. Српска имена: Јакшић, Радаћ Божић, Потар Монастерлија, светле у успомени на неревне борбе са Турцима по Срему и Банату. 1526 у чувеном боју код Мохач изгинуло је небројено Срба, а са њима и Радаћ Божић.

По смрти краља Лајоша Срби се борише под царем Јованом за хабсбуршки дом против Јована Запоље. У тим многобројним бојевима, која су вођени за Фердинанда, проливено је много српске крви. Најпосле је рањен, па убијен и сам цар Јован. Његова глава послата је Запољи са једвоја кола пуна исечених српских глава.

Тако се Срби завадише са Мађарима и од тада су се борили против њих и противу Турака за — аустријског Цесара.

И при одбрани Будима и при опсади Беча Срби су се вазда одликовали и много су допринели да Турци не осаоје и не разоре престоницу Хабсбурговаца. — У повлачењу из Осека погинуло је славни јунак Србин, Павле Бакић.

Под владом Максимилијана II Срби настављају борбу у корист Аустрије и њеног новог владара. Матија Бакић три не-

леђе је храбро држао град Крупу, а затим пали градске лагуве и са свима својим иде у ваздух. Дични јунак, Никола Зрински са маленом војском из самих Срба и Хрвата јуначки и очајно брани град Сегет и гине при једном испалу. Главу су му Турци одсекли, натакли је на оплеће и неколико дана оставили, да би је цела војска видела. Турци одржаше победу, али су је скупо платили, двадесет је хиљада Турака изгинуло. Очигледно се младише повли наград. — Код Буле се такђе Срби показаше као јунаци под Дмитријем Очареваћем.

Мир је закључан и Максимилијан је признат за мађарског краља. Томе су највише допринеле јуначке борбе Срба.

За време Рудолфа II насељена је Србима Лица, Крбава и Горња Славонија. Дате су им неке повластице, а за то се она обавезаше да ће бранити и чувати границу. И опет су настале борбе и страдања. Када Рудолф хтеде дићи општа устанак противу Турака Срби усташе први. Али преварени и не потпомогнути на с које стране буду, страшно потучени и небројени им села остадоше пушта.

Када Бочкај прима круну Мађарске из руку великога везира, Срби највише пролише крви за Хабсбурговце, борећи се противу ирсталица Бочкајева. У тим борбама погале Сава Темнишарац.

Под Матијом је отпочет тридесето-годишњи рат у коме су Срби гинули за ону гору која их је после немалице гонила. Под Валенштајном и Исоданјем борило се до 10.000 Срба.

Када за време Леополда упадоше Турци понова у Ердељ и Мађарску, Срби се латаше опет оружја и јуначки бранише земље, које су и сувише биле наквашене српском крвљу.

— Наставиће се —

Аустрија и Румунија

Аустрија повредила румунску границу
Букурешт, 29. јула

Букурештска „Минерва“ доноси да је аустријска војска повредила румунску границу и заузела Томашки манастир, који се налази на самој румунско-аустријској граници.

Немачка и Русија

1.400.000 војника

Б. Пешта, 28. јул

По једној депети из Париза немачки листови доносе да је Немачка избацила на руску границу 1.400.000 војника.

Напад на Сланце

— Од нашег извештача —

У недељу су аустријанци бомбардовали неколико наших села дуж дунавске обале, те су бомбардовали и Сланце, с ло испод Београда. На Сланце је испали велики број топовних метака, али је резултат био тресла се гора родо се миш. Крушено је неколико кровова и побијено неколико прсади. Људских жртава од метака није било али је један старац умро, да од контузије или од страха зна се, јер је до часа бомбардовања био потпуно здрав. У његовој непосредној околини чало је и распрело се много штетних нела.

Аустрија увек једнака

— Један документ да је Аустрија радила против нашег ослобођења —

Неће бити згорег да данас када смо у рату са прождрљивом Аустријом, која има толико апетита према Српском Народу да ће јој то све ово дана престести, пружимо један заборањени историјски податак нашим читаоцима о понашању Аустрије у доба нашег првог устанка и да покажемо, како је Аустрија остала доследна својој традиционалној политици. Подаци су из књиге „Рударство у алпским пределима од А. Милнера, по изворима из архива“ (из Извештаја о рударским школама аустријским за пр-

год.). Тај извод у преводу гласи:

„1806. године јавља Черин (име) да су Срби („Serbier“) у Хофу поручили око 60 топова и мерзера. Решено, да се претходно учини представка код двора (протокол седнице бр. 10). „Под 24. фебруаром 1806. забрањује дворска комора израду топова до даљих упустава“ бр. 57.)

„Под 19. мартом 1806. стигло је наново решење да се лифровање оружја и муниције за Србе забрањује „јер то у политичком смислу никако није саветно“ бр. 93)“.

Из овога се јасно види како нам је Аустрија још пре сто година подметала ногу и ометала наше ослобођење, да после сто година покуша, наопако а по своју главу данас подјарми.

На том путу увериће се, да је за мачка велика говеђа глава.

Цар и Сухомлинов

— Варшавска утврђења —

Петроград, 29. јула

Из Петрограда јављају да је цар примио министра војног Сухомлинова и са њиме је дуго конференцијом. Сухомлинов је рекао цару о успеху мобилизације као и о првим мерама које су предузете на граници.

У војним круговима верује се да је варшавско утврђење тако силно да нема на свету те силе која би била у стању да га освоји.

Ратни савет

— Под царевим председништвом —

Берлин, 29. јула

Услед одбијања белгијске владе за примирје од 24 часа, у Берлину је под царевим председништвом одржан ратни савет. Сазвету су присуствовали сви царски принчеви с везни владари који се налазе у Берлину, цео фејералитет, влада, и шефови странака.

Држање Турске

Једене војни логор

Мустафа паша 29 јула

Једен је добило изглед војног логора. Возови са војском,

муницијом и осталим потребама непрестано пристижу! У војним круговима говори се, о заједничкој акцији с Бугарском. У војним редовима осећа се јако незадовољство против Грке!

Тошев и Енвер

Цариград, 30. јула

У цариградским политичким круговима разна се тумаче непрестани саставци Тошева, бугарског посланика и Енвер паше, министра војног.

По једној висти коју је објавио један цариградски лист Енвер нуди Бугарској војну помоћ, ако ова повреди грчку границу. Ова вест силно је узбуђала јавност као дипломатске кругове, Панас, грчки посланик уложио је протест код Порте. Исте кораке предузели су и амбасадора Скла из споразума.

Грчка мобилизација

— Грчка ће нас помоћи —

Атина, 30 јула

Мобилизација турске војске као и наименовање генерала фон Сандерса за генералисима направило је у атинским круговима велику сензацију. Влада је одмах наредила да се изврши мобилизација целокупне војске а своје посланику у Цариграду наредила је да се извести код Порте: због чега је генерал Лиман фон Сандерс постављен за генералисима кад је Турска изјавила да ће остати неутрална.

Седници министарској, која је одржана у краљевском двору присуствовао је и српски посланик. У добро обавештеним круговима се тврди, да је на овој седници решено да се Србији стави на расположење до 200 хиљада војника.

Нов блок

— Румунија, Бугарска Турска —

Букурешт, 30 јула

У овдашњим политичким круговима говори се о формирању новог блока на Балкану. Блок би састављале Румунија, Бугарска, и Турска дакле балканске државице, које су изјавиле да ће остати за све време војне неутрална.

Бугарски посланик на буку-

решком двору Симеун Радве посетио је румунског министра председника и са њиме је дуго конференцијом. После конференције Радве је послао неколико депеша председнику Радославову.

Турска мобилизација

ДИМАН ФОН СОНДЕРС

Пруски генерал, инструктор турске војске. У случају да се и Турска умеша у овај рат генерал Фон Сондерс биће главномандујући.

Француска

— Мало статистике —

По најновијој статистици има Француска с Корзиком 39.252.260 становника. За 5 година се дакле становништво умножило за 290.320. На 70 већих места отпадо 8.283.906 становника т. ј. за 223.072 више него г. 1901. Париз има 2.763.393 становника. После њега је највећи град Марсељ са 517.491 становником. Лион има 472.114. Бордо 251.947 Корзика има само 291.160 душа.

Историске белешке

(Свршетак)

Шути брате, кад на време стого! А сад ајмо у наше гудуре, ће се купи људи од љубега. А ти ћеш нам бити за послугу.....

Одјек пушке Нелесанске хучи! Кроз дубраве и планине гавле. Оживело и старо и младо. Све што пушку понијети може.

Скупљају се храбри Херцеговци, дични момци весела им мајка, набацили струке на рамена, иригрили старе кричанике, и шишаве, и дуге, пећаке, па нечујно кршевицама јуре, да поздраве војводе устанка.

Громки поклич кроз дубраве шуми: Напред браћо за слободу нашу! Бог је с нама и два наша књаза: Обреновић дичне Шумадине, и Петровић иршне Горе Црне, вријеме је за нашу слободу.....

На Тимоку

Тимок ћути ал се нешто мутит! Баш каада му барометар слугит! Тешку бруку скорог ратовања.

Август беше у последњем дану. (1875. г.) Петодневни зјечарски вашар, на коме се силан свет сакупао, крај Тимока уза Краљевицу.

Дотркали свакојаке стоке, незнајући шта им Черкез спрема на граници Великог Извора.

Вика, ларма, свуда на све стране. Вашари се у највећем јеку. Игра, песма, цича ђеманета. Тупац, зруле, и гајдуке мале.

Рика стоке, блејање оваца. Коња ржу, а прасања цичу. Куд погледаш: игре, песме, веселе пијанке.

Подне беше, већем превалило зрнци се мачи приближују. На граници Великог Извора, попуњене граничне плотови, а преко њих журнуше Черкези. Припуцаше на чобане младе, отеше им сви сеоску стоку.

Док су једни пограбили стоку, други трче да у село сају,

мислили су да је без одбране, али су се љуто преварали!

Изворчани хралји граничари! Који свјгда на опрези беху, подскокваше из својих засела, и осуше ватру на Черкезе, један паде други побегоше, ал и њега собом понесоше.... Приграбљену стоку поставише, чобани их ваком испратише.

На глас пушке вашар се узбуни! Ука, бука, оде све куд које! Оставивши троке (тукве) и ардове (буриће), пуње шире и крајњског апва. — Измеша се стока са људима. И нагоше један преко другог.

У тој уки, бучи и галами, трчи један на коњу дорату, ви кајући што га грло носи; небојте се! Не бегајте брачо! Наша војска Краљевицу чува.

Иа вароши громко се захори: живио наш командант Катићу! — Стојајдан.

Појави се чето народњака, с белгијкама о десном рамену, под командом поручник Нагласа—Марковића. Краљевицу одмах је посео, а изворца весела им мајка, Черкезима добро

запаприже, весело се у село вратише.

Одјек пушке са Симоко равна на граници Великог Извора, истог дана у Београд стиже, и мнјатре све на ноге диже.

Скупаше се рада вијећања, како да се граница очува!

Тек што беху разговор повели, а на пољу затрешта калдрма. Од топота силовитих коња, и сабаља убојите гарде, допратише млада господара. Млади цветак дике Обренове — књаз Милана по лози четвртог.

— Пун живота, пун младићског жара! Идеала и војничког дуза. Сав весело међ министре ступи, звонкам гласом Бога им вазица....

Дакле, Турчин, неће да мирује! Мало му је по Босни галаме!... Херцеговци сви су под оружјем! Па чак и нас неоставља на миру!... Ха, нека га: благадарим Богу! Границу је први повредио! И желење прилике нам дао, аа Косово тужко осветио!.....

Затим позва министра војног: поднесите ми спасак официра,

које ћемо на границу послат. Ви остала господо министра, учините све што је потребно, и данашње прилике што трже — Видате ли рат је неизбежан...

9. септембра — 1875. г. — већ су били на путу за Зјечар 4. офидира: поручник П-вле Мајдановић, и потпоручница: Михаило Божурац, инж. Вожа Јанковић, Петар Јовановић, и писац ових редаца.

29-9-1910 г. Глаша Марковић Београд.

ФЕЉТОН

Детлев фон Лилкенкрон

Потпоручник с моночком

Било је сасвим свануло. Дан је тако натмурен. На дан борбе небоје на себе навукло рузо непријатне боје и његова оловна једноликост подсећала је на домовину.

На левом крилу чула се слаба пуцања. Узео сам доглед и тек што бејаш ставио пред очи, кад ме учестана пуцања примора, да се обазрам. Ис-

пред оближње и ретке шуме видели се колуцати облачини.

Затим се пуцања понови. Дођавола. Та ово је мени намењено. Тан, тан, тан, зујали су куршуми око моје главе и заривали се далеко, у зелене гране.

Као хрт полетео сам натраг према шумци.

Јашући даље, у енглеском касу, узнезио најбох на један вод коњаника. Пред њима је јахао мој пријатељ, један млади коњички потпоручник. Качкету је био накривчо на једну страну. Већ више година како се познајемо и веома сам га заволео. Готово сваку ноћ смо проводили заједно! Као и увек и сада је био наликан, а на десном оку блиста му се моночком, за који сам увек говорио да га ни ноћу не скида.

Куда? А ти?

Он покала руком на шумицу. Рекао ми је још да је послат у извидницу, пошто су били чували извидницу. Уједно има да прегледа пољскај, да случајна нема непријатељска колона изо-

Са наших позиција

— Из записака нашег директора —

Са предстраже на Н. Н. Брду.

Када ноћна падне на земљу а бледи нас месец својим зракама обасја, у ведрој ноћи, на чаробној месечини, када после страховите св. илијске дневне жеге највећ пријатан поветарац и сладак ноћни разхлађујући ваздух нас освежава, лежећи на сповијама још неовршена јечма на каквом пропланку у мирној ливади или у кукурузу, разговарамо о свему и свачему, јер до сна није никога, пошто се већ неколико дана и ноћи око нас непрестано распрскавају аустријски шрапнели, с којима наши војници терају шегу, јер до овог часа немамо ни једног ни контузованог а камо ли рањеног или убијеног војника.

Говори се, наравно, само о рату, о борбама; овим, кроз које су ови ратници прошли, и о оним које су на реду.

— Невинаш пријатељу, колико ми је мило што ови наши владоше Шваби Београд онако како то неке београдске газде хтедоше и без борбе и без мртве главе. Зло би то било, вели ми један Калуђерчанин.

— А зашто? Да су војнички разлози то диктовали тако би било, а ми би их дочекали ту и ту, где су за нас повољни положаји, и да их сатерамо да се ко миши подаве у Дунав и Саву, велим ја.

— Шта зашто? А где то име да се вук пусти у тор, па онда да га тек из тора тераш, одговара онај, а други Жаркоцац упада:

— Не дамо Београд док је на нама наше русе главе. Сви ћемо овде изгинути, а одступити нећемо баш и када би нам се то наредило. Кад смо могли да гинемо за слободу наше браће чак'оне тамо преко Вардара и Драгора, за које ни знали нисмо, зар да жалимо животе своје када треба да бранимо крај у коме смо се ми родили и где су нам најч и народ наш, који није за пушку.

— Не попуштамо и не одступамо с ових положаја, упада трећи, јер не би било ни српски ни људски да ми живи одступамо и пред собом оставимо своје жене и децу да нам их кољу Швабе.

— Бар ће нам овде бити ко- стн код наших кућа, те ће нам гробове о светима прелити они који за нама остану а неће морати волове из јарма да продају, да би нас могли кући пренети, вели један штркљаст резервиста из Врчина, чије груди краси медаља за храброст.

И још овај није довршио своју мисао, а један каплар вади из копорана неку истужвану и масоу хартију, из које стаде

ћена, са врло мало дрвећа, те се између тих стабала виде- ле јасне контуре хоризонта.

Ливада, што је била пред нама, као да је створена за нападе. Сад се примакосмо ближе коњаницима. Оштрице забелескаше и напред, напред!

Напад. „Прасак! и чете јурнуше из шибља,

„Са ура! шумаце. Понухах му се за вођу. Шуњали смо се као Индијенци између брежуљака, користећи се сваком увалицом. Напред нас двојица зверујући на све стране. Уз нас је ишао брадати трубац, нераздвојни пратилац потпоручников, а јза нама до двадесет голобрадих, скретних момака. Постепено смо се приближавали мети. Стој!

На три стотине корака пред нама налазила се шумица, проре- „Поручник је сада скупљао чету своју

И кад је кроз сављеупито све, „Да наједно год остао или нешто,

„Тад му се младо грло завезало

Иначе је сад скупљао чету своју

И кад је кроз сављеупито све, „Да наједно год остао или нешто,

„Тад му се младо грло завезало

читати наглашујући сваку реч: „Јунаци! На свету нема светије дужности него што је одбрана своје државе, своје нације и вере од одбране свога огњишта, својих старих и не-
— Живео престолонаследник Александар! захори се из грла целог вода, и громогласни узвици јунака одјекнуше на далеко, и изазваше на нас неколико аустријских плотуна, али без икакве штете по нас.

Ове речи биле су цитет из прокламације нашег Врховог Команданта, престолонаследника Александра, који је тим поздравом погодио у срце сваког српског ратника и распалио у њему живи пламен испред кога ће сагорети све оно што се Швабуријом зове...

Тако ми проводимо бесане ноћи на добро осигураним нашим положајима... Д.

Из Ниша

— Од нашег дописника —
ДОВОЛЈЦИ И ЧЕТНИЦИ

До сада је уписано у добровољце и у четнике око хиљаду а још се нагло уписују. То су све сами здрави, чили и отресити младићи, који једва чекају час да пођу на душмана.

Живот у Нишу

Ниш је постао прави Београд. Улице су препуне а тако исто и гостионице. Ну многи се жале на скупоћу. Требало је, да полиција пропише неку таксу, јер заиста по неки нема душе него гледа да се сад или никад обогате. Али ипак колика је навала у Нишу и није тако велика скупоћа.

Што се тиче станова, њих има и сувише много, само што многи траже станове у центру вароши, али мало даље има и сувише. И овде је општина притекла у помоћ, али би боље било да је пописала све боље станове па онда свакоме да стави на углед.

Аустријски бегунци

По Нишу се виђају многи војници који су из Аустрије пребегли. Међу овима имаразне народности али највише Срба. Један медедионар, Србин; који је пребегао из аустријске војске, прича: „Зар ја да се борим са мојим народом а за Швабу и Мађара, Боже сачувај! — Он се овде одмах уписао у добровољце и обукао се у одело српског добровољца.

Идућим писмом више. Т.

„Јер се трубачев бељак про-
пањао,
„Седло празно, а он фрће и
пенуши.
„Ми ускоро госу његовог
нађосмо,
„Код купине мртва у шумарку
„Сад први пут видех свога
пријатеља,
„Да му се „монокл“ сросао,
„А сузе капљу безбројно
„На блеле усне погинулог,
У подне

Имеђу дванаест и једног часа била је борба. На једном брежуљку, поред једне усамљене, изгореле куће, из које су укућани побегли, застави се врховни војсковођа. Руке је непомично држао унакрст на на укашу већ пола часа. Штаб је заштићен кућом. Са свих страна, ређајући се непрестано долазили су и одлазили на коњима, огрезлим у пени ађутанти, ордонанс — официри и фортонинси доносили заповеднику вести. Ордонансима су давале вести писане оловко.

Наставиће се

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Принц Ђорђе

Њ. Васосанство принц Ђорђе извезао се јуче око подне аутомобилом до града. Уз пут као и у граду крљеваћ је бурно поздрављен од света и војника.

Београд је гледан

Иако се доста знатан број Београђана иселио из вароши ипак се у Београду још увек осећа оскудица у хлебу. Велики број београдских хлебара на-

пустила су Београд затворивши своје хлебарнице. Многи пак, су овде у Београду, а ни месе, изговарајући се да не могу да добију брашно.

Дужност је полиције да их силом натера да месе, јер Београд не сме да буде гледан.

Нечистоћа

И иначе Београд је познат као прљави варош. А сада, како је наређена мобилизација и како је велики број чистача отишао на своју дужност у Београду је завладала толика нечистоћа, да

се то више издржати не може.

Општина, кој је изношење ђубрета по двориштима одузела из приватних руку и примила на себе треба о овом да поведе рачуна. У разне друге прирезе општина нам је наплатала и таксу изношење ђубрета, па прво је онда, да се за свој извац и гушимо од смрада.

Општина, а о још постојач, а ти помози.

Балон над Земуном

Јуче око подне лепо се видео

један аустријски балон над Земунуом.

Пошто је учинио неколико кругова он је одлетео за Франсгал, где се вероватно налази аустријска војска.

Бомбардовање

И јуче су Аустријанци пуцали на Београд. Бомбардовање је почело у 4 часа а трајало је све до 7 и по часова увече.

Европска војна

Бомбардовање Београда

— Протестна нота председника владе —

Ниш, 29 јула.

(наш специјалан извештај)

Председник владе и министар иностраних дела, г, Никола П. Пашић упутио је представницима српске владе на дворцима Сила из Споразума протестну ноту против бомбардовања Београда, који су је предали владама дотичних Сила.

Нота гласи:

Бечка влада наредила је да се Београд бомбардује и већ неколико дана бомбардовање се врши! До сада су многе зграде делом порушене делом пак само оштећене, чим ни стране легације нису поштеђене. Командант аустријских трупа према нама, није известио наше власти да ће вршити бомбардовање, те грађани и најч, која се излази у вароши није сдиоњена већ је изложена опасностима.

Таквим својим радом аустријска војска је погазила све одредбе међународног права и ми најенергичније протествујемо против тога корака. Да је ово у свему тачно владе се могу уверити преко својих посланика, који су акредитовани код краљевске српске владе.

Министар председник и министар иностраних дела

Никола П. Пашић

Мисија др. Владана

— Др Владан Ђорђевић у Цариграду —

Цариград, 29. јула

Цариградски листови јављају да се бивши српски министар Др. Владан већ два дана налази у Цариграду.

Пут др. Владана Ђорђевића доводи се у везу са нарочитом мисијом.

Др. Владан је учинио посету великом везиру и са њиме је дуго конферисао.

Са аустро-руске границе

Села у пламену

Б. Пешта 29 јуна

Специјални коресподент „Аз Ујшага“ јавља да се многа села на руско-аустријској граници налазе у пламену.

Швапске лажи

Варшава није пала

Петроград, 29. јула

Вест, распростра у иностранству, да су Немци заузели Варшаву, исто је тако лажна, као и вест о побуни у Пољској, где је мобилизација извршена у потпуном реду и савеликим одушевљењем.

Против Кајзера

НЕМЦИ СЕ БУНЕ

Петроград, 29 јула.

Путници, који долазе из Берлина, причају да је тамо велико врење. Наиме, дошло је до манифестација против Цара и престолонаследника у најважнијим улицама престонице.

Аустрија и Француска

Петроград, 29. јула

Француска је објавила Аустрији рат.

Лијеж је пао

— АЛИ СЛАВНО —

Петроград 29 јула

Тврди се, да Белгијанци, услед бројне надмоћности Немаца, нису могли. Све да спреће да уђу у Лијеж. Немачке трупе прошле су између форова, који су још увек у рукама бранилаца вароши. Улице Лијежа и околина зародни пуне су немачких лешева. Тврди се, да су борбе биле тако исто кржаве као и велике битке за време руско-јапанског рата. Детаљи, који се односе на последње вести, недостају.

Руски цар упутио је телеграм белгиском краљу, у коме изражава своје дивљење храброј белгиској војсци.

Француска у Елзасу

Из званичног немачког извора

Берлин, 29. јула

Непријатељ, који се креће од Белфора ка горњем Елзасу, налази се код Милуза. Његове су трупе вероватно састављене из 7 корпуса и једне дивизије, која припада белфорском гарнизону, наше су трупе потисле непријатеља са једне јаке позиције на југ. Наши су губитци незнатни, а непријатељски су велики.

Артиљериски дуел

Јуче је свршен у нашу корист

У уторак око 5 часова подне почео је двобој између наших и Аустријанаца на целом простору од града до Панчева.

Око 6 часова 7 монитора под пуном паром, у ратном поретку, крлеули су се иза Земуна пред Војног Острва низ Дунав, шаљући непрестано топовске метке на Београд. Метци су били управљени на Дорћол, али су редом подбацивали и падали у Дунав. Када су изашли из првог угла наша артиљерија отворила је на њих убиствену ватру. Наша артиљерија врло је брзо уца на целом простору од града до Панчева.

Један монитор око кога је пало око 30 наших метака остао је усамљен на месту на коме се затекао те се основано мисли да је онеспособљен за борбу.